

[Indenrigsministeren.]

borger, er det dog rimeligt, at der stilles visse Betingelser. I vide Kredse menes det endogsaa, at de Betingelser, der stilles i Henhold til Loven og gældende Praksis, er alt for vage, alt for lempelige, og i hvert Tilfælde forekommer det mig særdeles naturligt, at man kræver, at naar en Person ansøger om at opnaa Indfødsret, maa hans Fortid være en saadan, at den dog byder nogen Garanti for, at han kan forsørge sig og sine uden Støtte af det offentlige. Den Praksis har været fulgt i en overordentlig lang Aarrække, og den har været fulgt med den høje Rigsdags fulde Tilslutning, ikke mindst med fuld Tilslutning af det Ting, som har Hovedindfyldelsen paa Indfødsretslovgivningen. Og da det ærede Medlem Hr. Simonsen har haft Sæde her paa Rigsdagen gennem en Aarrække, uden at han mig bekendt tidligere har protesteret mod disse Regler, maa jeg gaa ud fra, at denne Praksis ogsaa hidtil har været godkendt af det ærede Medlem Hr. Simonsen. Jeg vil hævde, at en Optagelse af den Andrager, som Talen her er om, paa Indfødsretslovforslaget, vilde have betydet et afgjort Brud paa den aarelange Praksis, som Rigsdagen altsaa hidtil har billiget.

Adskillige ærede Medlemmer har beskæftiget sig med administrative Spørgsmaal Indenrigsministeriet angaaende. Saaledes har de ærede Medlemmer Hr. Christmas Møller og Hr. Sneum omtalt Sønderjyllands Administration og kritiseret den hidtil opretholdt Deling af de sønderjydske Landsdele i fire Amter. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller mener, at Opretholdelsen af disse fire smaa Amter ikke mere er nødvendig, og det ærede Medlem Hr. Sneum udtalte, at da tidligere Indenrigsministre havde erkendt, at Aarhus-Skanderborg Amt frembyder et uforholdsmæssigt stort Omraade, maatte der ved Revisionen af Amternes Antal i Sønderjylland kunne banes Vej for Delingen af Aarhus Amt i to selvstændige Amter.

Om den sønderjydske Amtsinddeling ønsker jeg at sige, at en Reduktion af de sønderjydske Amters Tal har været behandlet ved mange tidligere Lejligheder, og det har fra alle Sider været erkendt, at Inddelingen i fire Amter maatte være af rent midlertidig Karakter og bringes til Ophør, saa saare man kunde formene, at det kunde gøres, uden at Skade i administrativ, økonomisk og national Henseende deraf vilde opstaa. Spørgsmaalet har bl. a. været behandlet i Administrationskommissionen i 1923—24, og Indenrigsministeriet modtog

en Henvendelse om Sagen fra denne Kommission, som besvaredes ved Skrivelse fra Ministeriet af 24. Januar 1924. Indenrigsministeriet fraraadede paa det daværende Tidspunkt Indskrækningen af Amternes Antal, medens man, saaledes som jeg ogsaa her har udtalt, vel forment, at en saadan Indskrækning paa et senere Tidspunkt kunde være mulig. I Overensstemmelse hermed har jeg ogsaa baade før og senere udtalt mig her i Folketinget og under Forhandlinger, som har været ført i Finansudvalget om denne Sag. Det var Ministeriets Mening i 1924 og er det fremdeles, at man ved den bestaaende Amtsinddeling i høj Grad letter og fremmer Forbindelsen mellem den øverste lokale Administration og Befolkningen, først og fremmest mellem denne Administration og de lokale Raad, og saa længe Kendskabet til dansk Kommunallovgivning og Administration ikke er trængt dybere ind i den sønderjydske Befolkning, end Tilfældet er nu, tillægger man denne Forbindelse en ikke uvæsentlig Betydning. Nu er der en Ting, man i denne Forbindelse heller ikke maa glemme, nemlig den, at vel er det smaa Amter, de fire sønderjydske Amtmænd administrerer, men dette muliggør paa den anden Side, at der kan paalægges dem en Række særlige Hverv, som Amtmænd i det øvrige Land ikke faar paalagt. Lad mig saaledes nævne, at vi i Sønderjylland har sparet alle Udgifter til Slotsforvaltning, idet de forskellige Amtmænd er Forvaltere for de i de sønderjydske Amter værende Slotte, Augustenborg, Sønderborg og Graasten, og Udgift paa den Maade er sparet, ligesom andre Ordninger af midlertidig Karakter i de sønderjydske Landsdele administrativt paahviler Amtmændene. Lad mig f. Eks. nævne den sønderjydske Ulykkesforsikringsordning.

Saa saare det blev bekendt, at denne Sag i 1923—24 behandlede i Administrationskommissionen, modtog Ministeriet straks en Protest mod Tanken om at skride til en Indskrækning af Amternes Tal. Ministeriet modtog straks Protest fra Sogneraadformændene i Tønder Amt og Byraadet i Sønderborg, der mente — jeg citerer her Ordlyden —, at

„Nedlæggelsen af Amtmandsembedet i Sønderborg vilde være til Skade baade i økonomisk og national Henseende ligesom ogsaa forvaltningsmæssigt“.

Og da der under Finanslovdebatten i Samlingen 1926—27 førtes en Forhandling om dette Spørgsmaal i dette høje Ting, medførte denne straks tilsvarende Protester fra Haderslev Amts Sogneraadforening, Aabenraa